

Đề bài: Phân tích nhân vật Xi- mông qua đoạn trích trong truyện ngắn Bó của Xi-mông

Bài làm

Guydo Mô-pa-xăng là nhà văn hiện thực nổi tiếng của nước Pháp ở thế kỷ 19. Ông có một tuổi thơ nhiều nỗi buồn, cay đắng với những bất hạnh trong gia đình và nhà trường. Chính bởi cuộc đời nhiều sóng gió đã làm nên một tác giả có tấm lòng nhân hậu, vị tha trong từng trang viết. Sự nghiệp văn chương của ông vô cùng đồ sộ với khoảng trên 300 truyện ngắn, vở kịch và tiểu thuyết. Một trong những tác phẩm đặc sắc và để lại ấn tượng sâu đậm trong tâm trí bạn đọc là "Bó của Xi-mông". Nhân vật chính của tác phẩm là cậu bé Xi-mông, một em bé "không có bố" nhưng sau cùng, trải qua những tủ nhục trong cuộc sống, em đã có một người bố ấm áp và chan chứa tình yêu thương như một sự bù đắp cho cuộc đời bất hạnh của em.

Câu chuyện kể về cuộc đời của cậu bé Xi-mông. Đó là hoàn cảnh đáng thương của một em bé sinh ra đã không biết cha mình là ai. Cậu bé có một tuổi thơ bất hạnh với những ánh nhìn dè dặt, chê bai, lạnh nhạt của mọi người. Mẹ cậu bé là Blăng-sốt. Cô từng là một cô gái xinh đẹp nhất vùng. Tuy vậy, cô phải nhận sự tê bạc của một gã đàn ông và đánh mất tuổi trẻ của mình. Một mình cô sinh ra Xi-mông. Hai mẹ con sống với nhau trong một ngôi nhà nhỏ. Mặc dù đã hết lòng chăm sóc Xi-mông với trách nhiệm của một người mẹ, một người cha nhưng cũng không thể bù đắp được sự thiếu thốn trong tâm hồn trẻ thơ như cậu bé Xi-mông.

Tưởng chừng như cậu bé bất hạnh ấy có thể sẽ không phải chịu thêm khổ đau gì nữa. Vậy nhưng bất hạnh vẫn đeo bám cậu khi ở trường. Ngày đầu tiên đi học cậu đã bị bạn bè đưa ra trêu chọc, nhục mạ và đánh đập vì sinh ra là một đứa trẻ không có cha. Với sự lạnh nhạt và phân biệt đối xử từ bạn bè, cậu luôn sống trong bóng tối với sự mặc cảm, tự ti. Chỉ tiết giọt nước mắt đã thể hiện rất rõ sự đau đớn, nỗi tủi hờn của Xi-mông. Điều này đã được tác giả khắc họa rất chi tiết: "cảm giác uể oải thường thấy sau khi khóc", "và thấy buồn vô cùng, em lại khóc. Người em rung lên", "chẳng nhìn thấy gì quanh em nữa và em chỉ khóc hoài"...Chính điều này đã thể hiện sự bi kịch trong tâm hồn cậu bé bất hạnh và từ những suy nghĩ tiêu cực đã khiến cậu có những hành động và việc làm tiêu cực. Cậu đã có ý nghĩ bỏ ra bờ sông và tự tử để giải thoát sự đau đớn, dằn vò. Nhưng nhờ vẻ đẹp đặc biệt của thiên nhiên đã khiến cậu vui bết đi phần nào sự tủi hờn. Suy nghĩ vẩn vơ và bế tắc, Xi-mông loay hoay với những ý nghĩ về gia đình, ở đó có mẹ, có nhà...Thế rồi nỗi tuyệt vọng của em ngày một lớn dần. "Em quỳ xuống và đọc kinh cầu nguyện...nhưng em không đọc hết được, vì những cơn nức nở lại kéo đến, dồn dập, xôn xang choán lấy em". Dường như Xi-mông đã được đền đáp. Em đã gặp được bác Phi-lip, một bác thợ rèn "cao lớn, râu tóc đen quăn...nhân hậu". Như một phép màu giữa đời thường, chú Phi-lip nhẹ nhàng nói: "Thôi nào, đừng buồn nữa, về nhà mẹ cháu với bác đi. Người ta sẽ cho cháu...một ông bố". Câu nói ấy có sức nặng vô cùng lớn, nó khiến tâm hồn của một đứa trẻ bất hạnh, đau đớn tột cùng trở nên vui vẻ và hào hứng đến kì lạ. Nó xoa dịu mọi nỗi đau trong tâm hồn cậu bé non nớt ấy.

Cuộc gặp gỡ định mệnh ấy là sợi dây nối kết tình phụ tử, nối kết hạnh phúc gia đình. Cảnh tượng Xi-mông nhận bác Phi-lip làm cha thật khiến con người ta chứa chan nhiều xúc cảm. Em ngây thơ hỏi: "Bác có muốn làm bố cháu không?" đã thể hiện hết được nỗi khát khao cháy bỏng của cậu bé ấy. Và khi được bác Phi-lip trả lời "Có chứ, bác có muốn" thì tâm hồn của cậu bé như được vui tươi trở lại. Em nói với một giọng điệu chắc chắn: "Thế nhé! Bác Phi-lip, bác là bố cháu". Chính sự việc này đã khiến cho em tự tin, hãnh diện và có niềm tin hơn vào cuộc sống. Đó là sự tin tưởng, lạc quan về hạnh phúc trọn vẹn của một gia đình. Và ai cũng có quyền được hưởng điều ấy.

Lê Nguyễn Cán đã nhận định "Bố của Xi-mông là câu chuyện về một mảnh đời đặc biệt của trẻ thơ, mảnh đời ấy nhắc nhở mọi người về quyền của trẻ em được sống trong tổ ấm gia đình. Nó còn cho thấy khát vọng trong sáng của tuổi thơ có thể đánh thức dậy ở người khác tình yêu thương, lòng nhân hậu và thái độ không định kiến với những người ở xung quanh mình". Qua nhân vật Xi-mông, ta cũng hiểu thêm được nhiều điều về cuộc sống, về những ước mơ một mái ấm gia đình tràn đầy yêu thương của những cô bé, cậu bé bất hạnh.